

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE

DIREKTORAT ZA SISTEM DAVČNIH, CARINSKIH
IN DRUGIH JAVNIH PRIHODKOV

Sektor za sistem obdavčitve dohodkov in premoženja

Župančičeva 3, p.p. 644a, 1001 Ljubljana

T: 01 369 67 17

F: 01 369 67 19

E: gp.mf@gov.si

www.mf.gov.si

Urad Vlade RS za komuniciranje

Gregorčičeva 25

1000 Ljubljana

gp.ukom@gov.si

Številka: 092-323/2013/4

Datum: 8.11.2013

Zadeva: Poenostavitev obračunavanja davkov in prispevkov iz dela
Zveza: Vaš dopis št. 092-330/2013/1, z dne 23.10.2013

Spoštovani,

V predlogu, ki ste nam ga posredovali v nadaljnjo proučitev je predlagan način za poenostavitev obračunavanja davkov in prispevkov iz dela. Predlagana je enotna davčna stopnja davkov in prispevkov za vse vrste dela. Iz navedenega je razumeti, da je predlagana enotna davčna stopnja za vse dohodke, ki se štejejo za dohodke iz zaposlitve, v skladu s 36. členom Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11-UPB7, 24/12, 30/12, 40/12-ZUJF, 75/12 in 94/12; v nadaljevanju: ZDoh-2). Nadalje je predlagano plačevanje prispevkov za socialno varnost na enoten račun ter način razdeljevanja prispevkov po posameznih blagajnah in naknaden nadzor plačevanja le teh. Pri obdavčitvi dela je predlagana tudi simbolična obdavčitev za določene skupine zavezancev (upokojene, študente in invalide).

V nadaljevanju podajamo naše mnenje na del predloga, ki spada v našo pristojnost:

1. Uvodoma pojasnjujemo, da je potrebno ločiti sistem davkov in sistem prispevkov za socialno varnost. Prispevki za socialno varnost so plačila za financiranje točno določenih pravic, določenih s posameznimi zakoni, ki urejajo sistem socialnega zavarovanja. Višina prispevkov za socialno varnost je eden od temeljnih elementov posameznega sistema socialnega zavarovanja, s katerim se zagotavlja financiranje sistema in odraža stopnjo solidarnosti posameznega sistema.

Davki, ki jih pobere država so namenjena financiranju opravljanja nalog države uprave in lokalnih skupnosti ter zadovoljevanju splošnih družbenih potreb. Na drugi strani pa se preko davkov, poleg fiskalne politike, vodijo tudi druge politike, kot npr. družinska in socialna politika. Socialna politika se vodi preko sistema davčnih olajšav, ki omogočajo določenim skupinam zavezancev ugodnejšo davčno obravnavo. ZDoh-2, določa davčne olajšave za posamezne skupine zavezancev rezidentov, kar pomeni, da si ti zavezanci, z upoštevanjem davčnih olajšav, znižujejo davčno osnovo. Posledično to pomeni nižji davek od dohodkov fizičnih oseb za posamezne skupine zavezancev oziroma ugodnejšo davčno obravnavo le teh.

Posledično se davki in prispevki za socialno varnost plačujejo v različne blagajne (proračun, pokojninska in zdravstvena blagajna) in se, kot zgoraj navedeno, pobirajo z različnimi nameni. Za davke in prispevke tako ni mogoče določiti enotne stopnje, kot je predlagano, saj bi to pomenilo odmik od obstoječega sistema ureditve plačevanja predmetnih dajatev in odmik od koncepta solidarnosti, ki je ključen element obstoječega sistema socialne varnosti.

2. Dohodnina je letni progresivni davek od dohodkov fizičnih oseb in je bila uvedena že z reformo davčnega sistema leta 1991. Osnovni koncept je bil globalna oziroma sintetična obdavčitev vseh dohodkov fizičnih oseb z enim davkom, to je z dohodnino. V globalnem sistemu obdavčitve dohodkov fizičnih oseb se različni dohodki zavezanca na letni ravni seštevajo in obdavčijo po proporcionalnih davčnih stopnjah. Skozi leta se je Zakon o dohodnini večkrat spreminjal, pri čemer so se dohodki iz zaposlitve ves čas obdavčevali po konceptu sintetične obdavčitve.

Nadalje pojasnjujemo, da so temeljna načela, na katerih temelji obdavčitev zavezancev z dohodnino, načelo splošne davčne obveznosti (v obdavčitev je načeloma zajet vsak dohodek fizičnih oseb), načelo vodoravne enakosti (zavezanci s približno enakimi dohodki bi morali biti obremenjeni s približno enako visokimi davki) in načelo navpične enakosti (davčno breme med zavezanci bi moralo biti porazdeljeno progresivno glede na višino dohodka tako, da bi se davčna stopnja povečevala z višino dohodka). Izhajajoč iz navedenega bi morali zavezanci, ki dosegajo približno enako visoke dohodke, plačati enako visoke davke, pri čemer zavezanci, ki dosegajo višje dohodke, plačujejo tudi višje davke.

Izhajajoč iz navedenega menimo, da predlog uvedbe enotne davčne stopnje za dohodke iz zaposlitve ni sprejemljiv, saj je v nasprotju z osnovnim konceptom sistema obdavčitve dohodkov fizičnih oseb, ki je uveden v Sloveniji že od leta 1991. Pomenil bi odstop od veljavnega sistema obdavčitve dohodkov fizičnih oseb. Koncept uvedbe enotne davčne stopnje za dohodke iz zaposlitve bi pomenil višjo obremenitev zavezancev z nižjimi dohodki in hkrati nižjo obremenitev zavezancev z višjimi dohodki. Navedeno bi zavezanca v (sedanjih) nižjih dohodkovnih razredih postavilo v še slabši ekonomski položaj. Glede predlagane simbolične obdavčitve dela za posamezne skupine zavezancev pa menimo, da bi izključevanje določenih skupin zavezancev iz obdavčitve dohodka oziroma obdavčevanje njihovih dohodkov po nižji stopnji pomenila neenako obravnavo davčnih zavezancev, ki dosegajo istovrstne dohodke (kot primeroma dohodke iz zaposlitve). Prav tako navedeno ne bi bilo v skladu z osnovnim konceptom obdavčitve dohodkov fizičnih oseb. Kot zgoraj navedeno pa ZDoh-2 za posamezne skupine določa posamezne olajšave, kar vpliva na nižjo davčno osnovo ter posledično na nižje plačilo davka za te zavezanca. Ugotavljamo, da so te skupine zavezancev že ugodneje davčno obravnavani preko davčnih olajšav, ki jim omogočajo nižjo davčno osnovo, zato menimo, da spremembe na tem področju niso potrebne.

3. V zvezi s poenostavitvijo plačevanja davkov in prispevkov preko enotnega računa in razdeljevanja predmetnih sredstev po posameznih blagajnah pa povzemamo mnenje, ki ga je pripravila Davčna uprava Republike Slovenije (DURS), kot pristojni organ za navedeno področje.

Sistem vplačevanja davkov in drugih obveznih dajatev je bil s 1.10.2011, z vzpostavitvijo centralnega davčnega knjigovodstva DURS ter spremembami predpisov, ki urejajo podračune in vplačevanje dajatev, že poenostavljen.

Na podlagi racionalizacije oziroma ukinitve več kot 3000 podračunov, lahko davčni zavezanci davke in druge obvezne dajatve vplačujejo na prehodne podračune (PDP), in sicer po posameznih vrstah javnofinančnih blagajn (PDP proračun države, PDP Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (ZPIZ), PDP Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS) in 210 PDP podračunov lokalnih skupnosti).

V skladu z navedeno poenostavitvijo lahko zavezanci od 1.10.2011 dalje, svoje obveznosti za vse vrste dela (pogodba iz delovnega razmerja, podjemna pogodba, avtorska pogodba, ipd.) vplačujejo na PDP proračun države, PDP ZPIZ, PDP ZZZS. Dodatno poenostavitev za zavezanca predstavlja tudi uporaba reference S119 DŠ-99996, ki omogoča, da se z enim plačilnim nalogom poravnajo vsi davki v okviru posamezne javnofinančne blagajne.

Na podlagi navedenega ugotavljamo, da so bile poenostavitve na področju plačevanja davkov in prispevkov že narejene s poenostavitvijo predmetnega sistema letu 2011. Menimo, da dodatne spremembe na tem področju niso potrebne. Nadaljnje spreminjanje obstoječega sistema glede plačevanja dajatev bi pomenilo ponovno spreminjanje obstoječega sistema, doseči soglasje prejemnikov sredstev različnih blagajn in spremeniti obstoječi sistem DURS.

4. Na podlagi zgoraj navedenega ugotavljamo, da predlog ni primeren za nadaljnjo obravnavo, zato nadaljnji postopki v zvezi s predlogom niso predvideni.

S spoštovanjem,

Pripravil/a:
Urška Petrovčič
višja svetovalka

Petrovčič

Kastelic
Jožica Kastelic, sekretarka
vodja sektorja

